O VIZITA LA UN CLUB MERITUOS: STADIUL-ROMAN

Proectele de viitor ale secțiunii de atletism a Stadiului Român

Un bine meritat repauz, apoi antrenament metodic. Câteva deplasări în străinătate și un concurs internațional la București

Pe atleții Stadiului ca și pe inimosul lor conducător este greu să-i găsești împreună, deși împreună formează toți o mare familie la Bragadiru.

Doar la ședințele de antrenament sau la convocările speciale ale d-lui „inginer" poți da de ei. Altfel înseamnă să umbli toată ziua prin vastele domenii dela Bragadiru, unde atleții Stadiului își au fiecare meseria și ocupația lui.

ANTRENAMENTE METODICE

Până la 1 Octombrie, băeții sunt toți într'un bine meritat concediu sportiv. Dela această dată fondiștii vor începe pregătirile pentru cross-country.

Manea, Dinu Cristea, Topală, Staicu, Stancu, Gociu, vor apăra culorile clubului în cele trei mari manifestațiuni pe teren variat:

Crossul Mihail Eliescu, crossul organizat de noi la Bragadiru și căruia noi îi pregătim o organizare de mari proporții și însfârșit campionatul național, trei alergări care vor avea darul să pecetluiască victoria Stadiului în Cupa M. S. Regelui.

Paralel cu această activitate ceilalți, atleți și anume: Crăciun, Slobozeanu vor face rugby, Iordache, Nemeș, Vămanu, Spaniol, etc., vor insista asupra orelor de gimnastică pentru mobilitate.

In lunile de iarnă toți atleții vor urma un antrenament cât se poate de metodic, fondiștii vor lucra mult la cross intercalat cu marșuri zilnice, iar ceilalți gimnastică și în măsura posibilităților, sprinturi și ușoare alergări pe teren variat pentru rezistență.

Pentru alergătorii de fond, care sunt slăbiciunea mea, le voi asigura un antrenament cât mai regulat pentru ca lunil de iarnă să nu mai fie pentru ei o perioadă de inactivitate ci veșnic să fie în condiție fizică, Restul gimnastică și ameliorarea stilului.

Imi voi asigura în acest scop serviciile unui specialist în acest domeniu pe care îl voi recruta din licențiații ANEF-ului și sper să obțin rezultate frumoase.

In primăvară, fiecare va trece la specialitatea lui unde am ferma con

Stadiul Român și jocurile distractive

Jocul nostru intitulat »Stadiul Român» este alcătuit din nume sportive: atleți și conducători

«STADIUL ROMAN»

Se dau următoarele 20 grupe de cuvinte:

1. SAR și CETI.
2. RAC și SUMA.
3. PIOS și LAN.
4. CAR și NICU.
5. CEH și RADIO.
6. SEMN și E.
7. DIANA și CABAL.
8. GURA și RABID.
9. CUM și SENIOR.
10. TUN și SAC.
11. ALO și PAT.
12. DAT și SUI.
13. CUI și OG.
14. TU și TUR.
15. NUEA și SLOBOZ.
16. EBRU și TOM.
17. NOE și SICU.
18. MAN și AVU.
19. MEA și AN.
20. ENEA și AN.

Combinându-se fiecare grupă se vor forma 20 noui cuvinte cu următoarele semnificațiuni:

1. Campion balcanic la 10.000 me-
2. Animatorul Stadiului Român.
3. Atlet al Stadiului Român.
4. Sprinteur stadist.
5. Stadist, revelația Balcaniadei.
6. Stadist, asul stafetei balcanice.
7. Cel mai mare eveniment altetic al anului.
8. Cea mai sportivă comună din țară.
9. Alt mare animator al Stadiului Român.
10. Maratonist român dela Stadiu
11. Alt maratonist român.
12. Mare grupare polisportivă.
13. Maratonist român.
14. Rugbyst dela Stadiu.
15. Alt rugbyst stadist.
16. Rugbyst stadist.
17. International de rugby dela Stadiu.
18. Campion național la aruncarea suliței.
19. Asul crossurilor românești.
20. Supranumele admiratorului stadist.

Luând câte o literă din fiecare nou cuvânt aflat și cetindu-se de sus în jos se va afla urarea pe care i-o facem cu toții grupării roș-albastre.

La masă la „Nea Nae"

Câteva zile după consumarea Balcaniadei, d. inginer Nae Mărăscu ne-a convocat pe toți dela «Gazeta Sporturilor» să... consumăm ceva în cetatea atleților, Bragadiru.

Fiind cunoscută în redacția noastră ospitalitatea d-lui Nae Mărăscu, toată lumea a răspuns prompt și conștiincios la această convocare.

Singurul care nu a putut face deplasarea la Bragadiru, a fost colegul nostru, George Fulga, reținut de diverse chestii importante. Protocolar, Fulga a expediat o telegramă, pe care ne permitem s'o reproducem:

Mult stimate domnule Mărăscu,

Vă mulțumesc foarte mult pentru cinstea pe care ne-ați făcut-o tuturor din această redacție, invitându-ne la o agapă colegială. Regret sincer că nu pot să particip la această întrunire amicală. Sunt însă cu sufletul alături de dvs. Fiind sigur că mă veți scuza și că veți binevoi să-mi trimeteți printr un coleg menu-ul la care aș fi avut dreptul, vă salut cu cele mai bune sentimente,

George Fulga

*

Cele două mașini trimise de d. Nae Mărăscu, ne așteaptă sub presiune, în fața redacției.

Cei 15 kilometri cari ne despărțeau de locul care avea să fie teatrul celei mai fioroase lupte cu fripturile și bateriile la ghiață, au fost parcurși în minimum de timp. Omul dela volan, Gică Ionescu, jucător în echipa de rugby a Stadiului Român, a driblat cu o viteză fantastică toate tramvaele și mașinile din cale.

Intrăm, așadar, la «Nea Nae» acasă. D. Mărăscu ne primește dela ușe, cu o batistă la gură.

— Ce ai, Nea Nae?

— Mă băeți, mi s'a spart un dinte și mă supără grozav. Am început să vorbesc puțin și peltic. Dacă mă mai ține mult așa, o să ajung să vorbesc ca Nemeș.

După această scurtă introducere, d. Mărăscu a intrat direct în subiect:

— Și acum domnilor, vă rog să poftiți la masă.

Mânați de o disciplină oarbă, toți mosafirii se supun fără să crâcnească.

Pe masă ne întâmpină menu-urile sportive, așezate ostentativ, ca să fie... primul fel.

Menu-ul era într'adevăr sportiv:

Ciorbă cu ardei... iute, à la Iordache.

Cârnați, zece kilometri lungime à la Cristea.

Grătar... Spaniol.

Cozonac, campion la... înălțime.

Vinuri vechi cari și-au făcut... Stadiul Român, în pivnițele Bragadiru.

Inainte de a proceda la degustarea țuicii cu măsline, d. Mărăscu ne-a cerut iertare «pentru câteva secunde», ca să «răspundă la o telegramă».

Știind despre ce este vorba, am tras cu ochiul și l-am văzut pe Nea Nae scriind:

D-lui George Fulga,

Regret din tot sufletul, dar nu pot trimite menu-ul.

Nae Mărăscu

După aceasta au avut loc primele urări cu ocazia țuicii. Unii au urat și la măsline. N'are importanță.

Dar nici n'am apucat bine să intrăm în primul fel și o mașină intră în curte cu toată viteza. Era prietenul nostru George Fulga, care în urma telegramei-răspuns, a luat un aero-dinamic dela București, a bătut toate recordurile de viteză și a sosit la... primul fel.

Dacă ar fi știut ce frumusețe de purcel la tavă îl aștepta, desigur că Fulga ar fi luat avionul.

Oficiul de operator al purcelului il îndeplinește Turutz. Rugbystul dela Stadiul Român e admirat de toată lumea cum taie purcelul. Ceeace-l face să se împăuneze:

— Poate că mă taie cineva la viteză, dar la tăiat purcelul, nu mă taie nimeni.

In cursa de devorare a purcelului, Nea Nae a dat plecarea: o pocnitură a unei sticle de șampanii desfundată.

Nimeni n'a pierdut plecarea. Se înfulecă de zor. Manea face cursă de așteptare ca la urmă să mai ceară o porție. E doar specialist pe distanță lungă.

Lângă Iordache, stă Lazăr, specialist și el pe 400 m.

Cineva face o glumă reușită:

— Cine spunea că Lazăr nu-i în formă? Văd că de câteva minute e pe aceeași linie cu Iordache.

Ar mai fi multe de spus asupra acestei agape care s'a terminat aproape de ivirea zorilor. Le vom spune cu altă ocazie. Vom semnala doar faptul că la plecare, un coleg, văzând munții de cutii de conserve din pivnițele Bragadiru, a compus următorul catren:

Atleții dela Bragadiru,
Oricine poate să observe,
Găsesc aici teren propice,
O formă bună să-și... conserve.

A. Noi

Iordache campionul nostru, în orele libere este un tată fericit; Topala un mare talent al fondului românesc alături de soția sa și trofeele câștigate.

Voiu câștiga Marathonul balcanic dela Belgrad declară Manea

O convorbire cu excelentul atlet al Stadiului

Afișe mari și multicolore înpânziseră Cernăuțiul îmbiind prin literile lor pe cetățeni să asiste la olimpiada grănicerească.

Era într'o Duminică — pare-mi-se — 22 Septembrie 1929.

Ceeace m'a determinat să fac deplasarea pe stadionul Dragoș Vodă a fost un minunat afiș care reprezenta un sfârșit de cursă. Pe acea vreme nu eram inițiat în tainele atletismului așa că mare lucru n'am înțeles la acea olimpiadă.

M'a impresionat însă un lucru. In timpul unei alergări am văzut cum un omuleț deși schiopăta vizil făcea eforturi disperate să se mențină în grupul din frunte.

Inutil însă, după 6 tururi a trebuit să abandoneze. Ceilalți au continuat să fugă până la sfârșit. A câștigat unul legat la cap care drept răsplată a fost purtat pe sus de o mulțime de soldați.

Faptul că era cel mai mic și mai ales chinurile pe cari le-a suferit cât timp a alergat mi l-au făcut simpatic. Așa că părăsind locul pe care-l ocupam m'am îndreptat într'acolo unde se oprise alergătorul.

Ședea singur rezemat de gărdulețul care înconjura pista și plângea Ce am vorbit și cât timp am rămas împreună nu mai rețin. Știu numai că la plecare omulețul salutându-mă foarte politicos mi-a spus:

Sunt soldatul grănicer Manea Ion!

De atunci a început să mă pasioneze atletismul. Primul lucru pe care-l făceam când îmi cădea „Gazeta Sporturilor" în mână era să

Intr'o zi am avut o mare satisfacție: Intr'un cross la care au participat „așii" din acea vreme, simpatia mea Manea s'a clasat al 10-lea. Era pentru prima oară când îi apărea numele în gazetă!

Pe măsură ce timpul trecea ostașul dela grăniceri se impunea din ce în ce mai mult în rândul atleților noștri.

După vreun an și jumătate cred că amândoi am cunoscut cea mai mare satisfacție.

Ion Manea omulețul acel foarte respectuos, cu ochii de copil nevinovat, și cu figura blajină, a reușit să-și încrusteze numele în rândul campionilor: Câștigase crossul național!

Din acea zi numele lui Manea a făcut epocă, a câștigat timp de 3 ani — manifestând o superioritate zdrobitoare asupra celorlalți concurenți — toate cursele pe teren variat. Pe pistă deasemeni n'a cunoscut înfrângere. Cursele de 1500, 5000 și 10.000 au fost mereu în apanajul său.

Dar anii trec...

Manea continua să alerge.

Câștigă dar este și învins. Totdeauna însă, fie învins fie învingător se comportă ca un adevărat sportiv.

*

Invitat de d. inginer Mărăscu, entuziastul conducător al Stadiului Român — care a ținut să-și sărbătorească atleții pentru excelentele rezultate pe cari le-au realizat la Balcaniadă — am plecat împreună cu colegii de redacție în comuna Bragadiru unde se află sediul grupărei roș albastre. Am stat mult, foarte mult de vorbă cu Manea Ion. Nu mai mă recunoștea!

Așa că, în momentul când i-am solicitat interwievul mi-a declarat următoarele: „M'am născut în com. Ghimbăveni, județul Dâmbovița în anul 1908. Până la militărie n'am știut ce-i atletismul. Repartizat la regimentul 1 grăniceri, am fost pus într'o bună zi împreună cu întrega companie să fugim în jurul curții pe care trebuia s'o ocolim de 8 ori. M'a întrecut unul singur: Codreanu.

Acesta fiind fruntaș mi-a ordonat s'o las mai încet că altfel dorm la carceră. Ce era să fac? El a luat tutunul, iar eu am dormit liniștit.

Timp de trei ani cât am stat sub arme am alergat sub culorile clubului nostru. A. S. Grănicerul, care de mult nu mai există. Aici m'am remarcat. Am început să alerg pe 800 metri, apoi pe 1500, probă în care dețin și acum recordul României.

Mai târziu am abordat și distanțele lungi cari drept să-ți spun îmi convin de minune. La liberare mă bătea gândul să mă reîntorc în satul meu la coarnele plugului.

D. inginer însă mi-a propus să vin la Stadiul Român. Deși nutream nu dor aprig de casă am acceeptat totuși. Și nu-mi pare rău.

La Stadiu am făcut progrese mari. Zi de zi, lună de lună mă simțeam mai bine. Cu alte cuvinte aici m'am specializat. Datorită d-lui inginer, am cunoscut cele mai mari succese. Am fost campion național de nenumăratee ori atât în cursele teren plat cât și în cele cu teren variat.

Am de gând să abandonez atletismul. Nu însă, înainte de a câștiga o cursă care să fie corolarul victoriilor mele: Marathonul Balcanic.

Da, Marathonul! Sunt la vârsta în care pot face fără să am vreun neajuns o figură cum nu se poate mai bună în clasica, dar extrem de dificilă alergare. Sunt convins că voi câștiga Marathonul dela Belgrad și iată dece:

In anul 1932 am făcut deplasarea la Atena fiind selecționat în echipa româniei pentru jocurile balcanice. Erau titular pentru probele de 5 și 10 km.

Cu toate acestea am luat plecarea și în Marathon deși n'aveam nici un fel de antrenament.

Am condus cursa dom'le 38 de km. A trebuit însă să abandonez deoarece, picioarele îmi erau numai sânge. Făcusem imprudența să alerg desculț!

De data aceasta nu-l mai scap.

Am să mă antrenez serios. Voi alerga în toate crosurile de toamnă și primăvară. Iarna voi face sky, așa că pentru Belgrad voi fi gata.

Am ambiția cum v'am mai spus să câștig marathonul, și eu știu să mă țin de cuvânt.

*

Altceva Manea nu ne-a mai spus. Noi însă, am înțeles din felul cum ne-a vorbit, nerăbdarea atletului stadist pentru ziua cea mare.

Dacă Manea va reuși să-și vadă visul cu ochii, nu putem ști. Va întâlni adversari tari, chiar foarte tari, rutinați și greu de învins.

Putem anticipa însă un lucru: Ion Manea nu va precupeți nici un efort pentru a câștiga marea alergare și a ridica în acelaș timp prestigiul atletismului nostru.

O. LIGDOPOL

Iordache și alți atleți ai Stadiului Român în exercițiul meseriilor lor.

Hipismul la Bragadiru

O selectă crescătorie de pur sângi

Grand Duc prăsitor. Instalațiuni și iepe de prăsilă model

Popularul «Nea Nae», în afară de ocupațiunile profesionale, de acelea în legătură cu atletismul și rugbyul, se ocupă și de... hipism. Pentru acest sport, aportul unui om cu priceperea și potențialul de muncă al d-lui inginer Mărăscu, nu va fi mic.

D-sa este conducătorul hergheliei de pur sângi a cunoscutului și distinsului proprietar, d. Trixie Mironescu.

Cu ocaziunea vizitei făcute la Bragadiru, am avut și plăcutul prilej de a vedea instalațiunile și materialul crescătoriei dela Bragadiru.

Grand Duc prăsitor

Grand Duc, una din vedetele turfului nostru, care a făcut frumoasă carieră a fost instalat ca prăsitor. Nici că se putea o alegere mai nimerită.

El reprezintă curente de sânge din cele mai alese. Este un fiu al lui Radames cu Grand Ducces. Radames a fost una din gloriile turfului francez.

Inutil dar a mai insista asupra pedigreului și calităților lui Grand Duc.

Rezultatele vor confirma credem cât de curând și la crescătorie valoarea acestui armăsar.

Incepând de anul trecut, Grand Duc a început să facă montă. Chiar dela început, producția lui se remarcă. Am văzut o foală a lui cu Brândușa. Nici că se poate o mânză mai reușită Bine conformată, crescută îndeajuns, cu un caracter docil — caracteristica bunilor cai — și cu toate trăsăturile animalului de valoare. Este exclus ca o asemenea mânză să nu iasă o iapă care să cinstească pe turf pe tatăl ei.

IEPELE

La Bragadiru se găsesc câteva reproducătoare cunoscute turfiștilor noștri. Cunoscute printr'o carieră care le-a impus pe hipodrom atențiunei generale Este vorba de Electra, Gingașa și Brândușa. Toate sunt pline cu Grand Duc.

In privința aspectului exterior arată impecabil. La fel de bine ca'n tinerețe.

Foarte vioaie, c'un păr lucios și pline de vlagă.

Ingrijirea d-lui Mărăscu se obsearvă dela prima vedere. Având asemenea puliniere este sigur că tânăra crescătorie dela Bragadiru nu va întârzia să se releve.

Pentrucă și iepele au tot ce le trebue pentru a reuși la herghelie cu egal brio cași pe hipodrom.

*

După cum am arătat mai sus, se poate lesne deduce că la Bragadiru se activează intens și'n ramura hipică.

D. Trixie Mironescu, proprietarul acestei selecte crescătorii este un adept al hipismului pe al cărui târâm militează cu multă pasiune, desinteresare și sacrificii.

Merită dar acest convins sportiv satisfacții oricât de mari.

G. PAPAGHEORGHE

Sportul favorit al Ing. Mărăscu nu este nici rugbyul, nici atletismul ci vânătoarea! Iată-l pe malul Ciorogârlei întovărășit de «pilierul» Gică Ionescu.